

той длъжи на Д-ръ Селимински и на Раковски. На млади години той билъ търговецъ на кожени произведения, които носеъл въ Влашко, най-вече въ Букурещъ. Тукъ той се е сръщалъ съ свои съграждани, заселени тамъ, които много обичали да „лафуватъ за стари работи и за Сливена“.

Прѣзъ врѣме на революционната дѣйностъ на Раковски билъ е куриеръ на послѣдния между Сливенъ и Влашко. Прикрито въоржено, той го придружилъ по Балканъ отъ Емине Буруну до Шипка. Раковски е отивалъ тогава въ Сърбия. *Дядо Нойко* стига до Шипка и тамъ прѣдава Раковски на другъ кираджия водачъ, нѣкой си Пенчо, отъ тамошното село. Пѫтуването до Шипка е траяло цѣлъ мѣсецъ, защото Раковски и той сѫ били принудени на нѣколко пѫти да се правятъ на турци и да се кланятъ въ джамии. Който е чель трудоветъ на Раковски, особно „О Нѣсѣнъ първому“, „Горския Пѫтникъ“ и т. н., ще види отъ дѣ и какъ е можалъ той да събере тъй много номенклатурни и въобще фолклорни бѣлѣжки за българите и турците, които засѣгатъ главно покрайнините на Източния балканъ. Па и самъ *Дядо Нойко* казва, че главната имъ цѣлъ прѣзъ това пѫтуване е била, „да пишатъ историята на Балканите“.

Дядо Нойко владѣеше не само простиya, но и литературния турска езикъ. Съ туй си умѣние, той е билъ и български шпионинъ срѣщу турцитѣ, защото, както се изразявалъ самия Раковски, „*Дядо Нойко* умѣелъ да върти турчулята“.

Ималъ е капиталъ 8000 лири, но като добъръ и щедъръ къмъ комитети и „отъ много мѣста закачанъ“, той изгубва „многото за него врѣме пари“.

Прѣзъ 1904 г. го оставихме парализиранъ отъ прѣди три години, вслѣдствие на което, както се изразява той „ума му останалъ на половина“, но въпрѣки това той ни съобщи нѣкой цѣнни данни по старото минало на Сливенъ подъ турцитѣ, които той запомнилъ съ бѣлѣжита точность, като прѣдавани отъ баща на синъ, внучи и т. н.

За него разправятъ другитѣ, че той е билъ неустроимъ и че турцитѣ се боели отъ него защото не рѣдко ги е гонилъ и билъ зарадъ тѣхнитѣ „урсузлуци“. Единъ отъ си-новетѣ му и до днесъ е учителъ въ Сливенъ.

Панайотъ Хитовъ.¹⁾

Крѣжокътъ отъ революционери около Раковски и Каравеловъ се състоѣше най-вече отъ изпитани балкански хай-

¹⁾ Тукъ долу ще се даде само скица отъ дѣйността на Хитовъ, защото съ него ще се срѣщнемъ въ биографията на Х. Димитъръ въ българското участие прѣзъ срѣбъско-турската война и т. н.